KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.7.2008
SEK(2008) 2119

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

Ledsagedokument til

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om Fællesskabets miljømærkeordning

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

{KOM(2008) 401 endelig}
{SEK(2008) 2118}

Resumé

I henhold til artikel 20 i miljømærkeforordningen[1] gennemgår Kommissionen EU-miljømærkeordningen, der har været i kraft siden 1992, og fremsætter forslag til eventuelle ændringer af forordningen.

Ordningens overordnede målsætninger er at tilskynde til bæredygtighed inden for fremstilling og forbrug af produkter og inden for udførelse og brug af tjenesteydelser ved at fastsætte referenceværdier for produkters og tjenesteydelsers gode miljøpræstationer. Miljømærket skal som vejledning for forbrugerne fremme salget af de produkter og tjenesteydelser, der opfylder de fastsatte referenceværdier sammenlignet med andre i samme kategori. Miljømærkeordningen skal også kunne anvendes som en integrerende og effektiv del af Kommissionens overordnede politik for bæredygtighed inden for forbrug og produktion og spille godt sammen med andre virkemidler, såsom offentlige grønne indkøb, ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og direktivet om miljøvenligt design.

Gennemgangen og vurderingen af virkningerne af miljømærkeordningen begyndte i februar 2002, da der blev lanceret en omfattende vurdering af miljømærket[2]. Foruden gennemgangen har der fundet en række høringer sted med interesseparter, der kulminerede med en offentlig høring på internettet i begyndelsen af 2006; resultaterne heraf pegede entydigt på behovet for væsentlige ændringer af miljømærkeforordningen. Konsekvensanalysen viser, at den nuværende ordning ikke lever op til de fastsatte målsætninger, da der generelt er for ringe viden om mærket og for dårlig gennemslagskraft i industrien, blandt andet på grund af den overbureaukratiske fremgangsmåde og forvaltning.

De tre vigtigste muligheder overvejes i konsekvensanalysen: fortsætte med den nuværende ordning, udfase ordningen eller foretage ændringer i ordningen. I forbindelse med sidstnævnte mulighed gennemgås en række muligheder på mikroplan, som derefter sættes sammen til en pakke af foranstaltninger, der udgør de bedste ændringer af ordningen. Efter konsekvensanalysen valgtes den sidste mulighed. Der blev derfor foreslået følgende pakke af foranstaltninger med henblik på ændring og forenkling af ordningen:

- Udforme forordningen således, at den bedre passer overens med Kommissionens andre foranstaltninger om bæredygtighed i produktion og forbrug
- Udvide miljømærkets anvendelsesområde yderligere
- Indføre foranstaltninger til at fremme harmonisering med andre miljømærkeordninger: EU-miljømærkekriterier som standard for andre miljømærkeordninger; kort procedure i forbindelse med kriterier, der er udarbejdet i forbindelse med nationale miljømærkeordninger
- Flere produktgrupper / hurtigere udarbejdelse af kriterier
- Indføre en skabelon for kriteriedokumenter for at sikre, at de er mere brugervenlige
- Indarbejde vejledningen for offentlige grønne indkøb i udarbejdelsen af kriterier
- Forenkle vurderings- og verifikationsprocedurerne og ophæve det årlige gebyr
- Gensidig evaluering af ansvarlige organer

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke (http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/pdf/regulation/001980_da.pdf)

[2] http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/revision_en.htm

- Fremme markedsføringen.

Det kan forventes, at denne ændring og forenkling af miljømærkeordningen på den ene side vil medføre, at et betydeligt større antal virksomheder vil anvende mærket, så der også kommer langt flere miljømærkede produkter på markedet, og på den anden side, at forbrugernes kendskab til mærket og villighed til at købe miljømærkede produkter vil stige, og at EU's miljømærkekriterier vil blive brugt i stigende omfang i forbindelse med offentlige indkøb. Miljømærket vil være bedre egnet til brug for politiske beslutningstagere, navnlig i forbindelse med handlingsplanen for bæredygtighed inden for forbrug og produktion, og der vil være en nyttig referenceværdi og et informationsværktøj for produkters og tjenesteydelsers miljøpræstationer.

Ordningens økonomiske og miljømæssige virkninger vil afhænge af miljømærkets succes, og det vil igen blandt andet afhænge af, hvor godt den koordineres med andre politiske virkemidler, der sigter mod at fremme innovation inden for produkters miljøpræstationer gennem hele deres livscyklus. Kommissionens kommende foranstaltninger om bæredygtighed inden for forbrug og produktion vil undersøge, hvordan produktpolitiske virkemidler kan anvendes på en kohærent og koordineret måde, således at deres virkninger samlet maksimeres og bliver en drivkraft for innovation og salg af produkter med bedre miljøpræstationer. Da miljømærkeordningen er et led i en pakke af virkemidler, skal dens virkninger også vurderes som et led heri.

Denne konsekvensanalyse konkluderer, at en ændret miljømærkeordning som et frivilligt instrument kan få økonomiske nettofordele for EU's erhvervsliv og øge både konkurrencen og konkurrenceevnen. Miljømærkeordningen arbejder derfor med markedet og er – med den forenklede tilgang – et forbilledligt eksempel på "bedre regulering".